

SYLABUS

Informacje ogólne

Nazwa przedmiotu	Elementy historii nauki wczesnonowożytnej
Semestr i rok akademicki	semestr zimowy 2019/2020
Semestr studiów	1
Rodzaj przedmiotu	wykład
Liczba godzin (zajęć) ¹	10 godzin (5 zajęć)
Liczba punktów ECTS	1
Język wykładowy	polski
Prowadzący	dr Jarosław Kurkowski

Cele kształcenia

Celem zajęć jest wprowadzenie słuchaczy w kilka podstawowych zagadnień historii nauki w epoce nowożytnej.

Efekty kształcenia

Po zakończeniu przedmiotu i potwierdzeniu osiągnięcia efektów kształcenia słuchacz: uzyska orientację w kilku podstawowych zagadnieniach z zakresu historii nauki epoki nowożytnej; nabeździe umiejętność prezentacji tych zagadnień na tle dziejów kultury europejskiej z uwzględnieniem kontekstu historycznego i różnorodnych stanowisk badaczy przedmiotu.

Opis treści kształcenia

1. Renesans, odkrycie człowieka i odkrycia geograficzne. Horyzonty geograficzne różnych cywilizacji w początkach epoki nowożytnej. Europa na tle świata – „Geniusz Chin”: cywilizacja chińska a europejska (do początku XIX w.). Wkład polskich jezuitów w poznanie Chin.
2. *Respublica litteraria* – nauka jako czynnik „zjednoczenia europejskiego” (Krzysztof Pomian). Rewolucja naukowa XVII w.: nowe instrumentarium naukowe, nowe środki komunikacji społecznej i organizacji środowiska uczonych.
3. Rewolucja naukowa XVII w. w naukach humanistycznych. „Erudycja jako typ poznania” (Jan Kozłowski) – modele kultury umysłowej XVI-XVIII w. „Źródła i fakty powinny mówić za siebie”: rozwój warsztatu badawczego humanistyki.
4. Kościół a nauka w epoce nowożytnej – casus Galileusza. Nauka a ideologie: historia nauki w kulturze popularnej i masowej – casus Hypatii z Aleksandrii.
5. Życie umysłowe i nauka w I Rzeczypospolitej. „Europolonica” (Waldemar Voisé): obywatele Rzeczypospolitej Obojga Narodów w uczonej Europie XVI-XVIII w. (Andrzej

¹ 1 godzina – 45 minut; 1 zajęcia – 90 minut.

Frycz Modrzewski, Marcin Kromer, Jan Brożek, Kazimierz Siemienowicz, Marcin Śmiglecki, Adam Adamandy Kochański). Biblioteka Załuskich, oświecenie i sarmatyzm.

Zalecana literatura

wybrane fragmenty:

- T. Bieńkowski, J. Dobrzycki, *Kierunki rozwoju nauki*, Warszawa 1989
- M. Uklejska, *Zarys rozwoju nauki i jej organizacji*, t. 2, Warszawa 1963
- P. Rietbergen, *Europa. Dzieje kultury*, Warszawa 2001
- U. im Hof, *Europa Oświecenia*, Warszawa 1995
- T. Bieńkowski, J. Dobrzycki, *Staropolski świat nauki*, Warszawa 1998
- K. Pomian, *Europa i jej narody*, Warszawa 1992
- J. Kierul, *Izaak Newton, Bóg, światło i świat*, Warszawa 1996
- W. Voisé, *Mysł społeczna siedemnastego wieku*, Warszawa 1970
- P. Chaunu, *Cywilizacja wieku Oświecenia*, PIW, Warszawa 1989
- J. Kozłowski, *Erudycja jako typ poznania. Lata rozkwitu (XVII-pierwsza połowa XVIII w.) i lata upadku (druga połowa XVIII w.). Stan badań i horyzonty poznawcze*, „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki”, 1991, z. 2

Forma zaliczenia

Krótką pisemną recenzją wybranej publikacji z zakresu historii nauki epoki nowożytnej